

52. at-Tur

Källa: **Introduktion till Koranstudier**

Författare: **Syed Abul A'la Mawdudi**

52. at-Tur

Namn

Namnet är hämtat från det allra första uttrycket *wa-t-tur*.

Uppenbarelse period

Utifrån innehållets interna vittnesbörd verkar även denna sura ha uppenbarats under samma period av Profetens liv i Makkah som Surah adh-Dhariyat. När man läser den märker man tydligt att under denna tid utsattes Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) för invändningar och anklagelser, men det finns ännu inga tecken på att den svåra förföljelsen av muslimerna hade börjat.

Ämne och innehåll

Det första avsnittet (vers 1-28) handlar om det kommande livet. Eftersom argumenten för dess möjlighet, nödvändighet och verklighet redan hade givits i Surah adh-Dhariyat, upprepas de inte här. I stället svärs ed vid olika verkligheter och tecken som vittnar om det kommande livet, och det

betonas med största eftertryck att det helt säkert kommer att inträffa och att ingen har makt att hindra dess ankomst. Därefter beskrivs vad som kommer att hända dem som förnekar det när det väl inträffar, och hur de som tror på det och lever i fromhet och rättfärdighet kommer att välsignas av Allah.

I det andra avsnittet (vers 29–49) kritiseras Qurayshs ledare för deras attityd gentemot Profetens budskap. De kallade honom trollkarl, galning eller poet, och på så sätt vilseledde de vanliga människor så att de inte skulle ta hans budskap på allvar. De betraktade honom som en olycka som plötsligt drabbat dem och önskade öppet att han skulle råka ut för en katastrof så att de blev av med honom. De anklagade honom för att själv ha diktat ihop Koranen och tillskrivit den Allahs namn — något som, Gud förbjude, de påstod var bedrägeri. De brukade håna honom och säga att Gud inte kunde ha utsett en vanlig människa som honom till profet. De visade stort förakt för hans kallelse och undvek honom som om han bad dem om en belöning. De satt tillsammans och rådgjorde om hur de skulle kunna sätta stopp för hans mission. Under allt detta insåg de aldrig vilka okunnighetens läror de själva var fångna i, och hur osjälviskt och uppriktigt Muhammad (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) ansträngde sig för att rädda dem från deras villfarelse.

När deras attityd och beteende kritiseras ställer Allah dem fråga efter fråga, där varje fråga antingen är ett svar på någon av deras invändningar eller en kritik av något av deras fel. Sedan sägs det att det inte skulle tjäna något till att visa dem ett mirakel för att övertyga dem om Profetens sanning, för de var så envisa att de skulle misstolka vad de än fick se, bara för att slippa tro.

I början av detta avsnitt, liksom i dess slut, får Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) instruktionen att han uthålligt ska fortsätta kalla människorna och förkunna sitt budskap trots anklagelserna och invändningarna från sina motståndare och fiender, och att han ska bära deras motstånd med tålamod tills Allahs dom faller. Dessutom tröstras han, som om det sades: "Din Herre har inte lämnat dig ensam att möta dina fiender efter att ha utsett dig till profet, utan Han vakar ständigt över dig. Därför ska du uthärda varje svårighet med tålamod tills Hans timme kommer, och genom att prisa och upphöja din Herre söka den styrka som krävs för att kämpa i Allahs väg under sådana omständigheter."

[KAPITEL 52](#)

«[51. adh-Dhariyat](#)

[53. an-Najm](#)»

- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)
- [Mer vilsna än boskap](#)